

OTEVŘENÉ OČI >

Jednoduché, olympijské, pro všechny!
Řešení přineste do 26. 2., kdy proběhne
slosování o hodnotnou cenu
(bez státního dozoru a bez notáře)!

9. Kapitánka českých hokejistek: Aneta _____

8. V jakém sportu závodí Anežka Indráková a Roman Koudelka?

1. V jaké zemi byla samostatná ČR poprvé na ZOH?

4. Doplní: hokejista David _____

5. Freestyle snowboardista Jakub _____

6. Jaký je nový sport na letošních ZOH?

3. Jaké je příjmení běžkyně na lyžích, která na několika ZOH vyhrála dohromady 6 medailí?

2. V jakém sportu závodí Michal Krčmář a Lucie Charvátová?

10. Rychlobruslař Metoděj _____

7. Doplní: _____ Ledecká

LEDEN – MĚSÍC SNĚHU

V lednu byly 4 oddílové podniky. Na výpravě jsme ušapali 7 km a na lyžích ujeli dalších 9,5 km.

CO BUDE > ÚNOR – MĚSÍC HLADU

12. 2. 2026 oddílová schůzka
19. 2. 2026 oddílová schůzka
26. 2. 2026 oddílová schůzka
28. 2. – 1. 3. 2026 **PĚŠÍ VÝPRAVA DO LUŽICKÝCH HOR**
- Tentokrát nás čeká pěší výprava „natěžko“ do zimních Lužických hor. Uvidíme, jakým počasím nás hory přivítají, ale je jisté, že spát budeme pod střechou.
Blíží informace k vám dorazí obvyklými kanály.

13.–14. 3. 2026 Brigáda – patronát na Chlumu

Dobrovolná osmičková akce vhodná pro starší Piškoty schopné samostatné činnosti (čtvrtáky, páťáky) a taky pro jejich rodiče, kteří se nebojí plivnout si do dlaní a udělat něco pro přírodu blízko našeho města.

15. 3. 2026 Pietní akt k výročí okupace Československa

Rovněž dobrovolná, ale tradiční akce u bývalých kasáren v Jičínské ulici, kterou pořádají přátelé z Československé obce legionářské.

Sledujte aktuality na www.8ovs.cz a www.facebook.com/osmickamb

PIŠKOTÍ STRÁNKY

vlčat a žabiček vodních skautů z Osmičky Mladá Boleslav

CO BYLO >

ODDÍLOVÁ SCHŮZKA [8. 1. 2026]

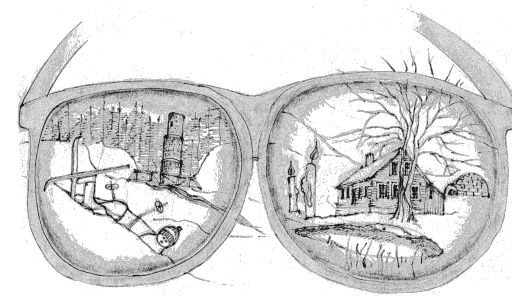
Dnešní schůzka byla hlavně sportovní. Na začátku jsme ještě zahráli oblíbený pakobal, který byl hodně vyrovnaný, a tak jsme se k napínavé hře museli přidat. A potom už jsme šli na měření sportovních výkonů a to sedy lehy, dřepy, skoky přes švihadlo a tyčku. Potom už byla jen volná půlhodinka a konec schůzky.

ODDÍLOVÁ SCHŮZKA [22. 1. 2026]

Na druhé schůzce v tomto měsíci začínáme klasicky venku. Nejdřív si dáme rychlé rozběhnutí. Poté si zahrajeme liščí ocásky a po nich následuje rychlé oběhnutí a vrať se.

Po nabitém venkovním programu se už přesuneme dovnitř. Jako obvykle se na začátku kalendářního roku budeme několik dalších schůzek věnovat primárně uzlování. Dnes si uzly pouze připomeneme, příští schůzkou počínaje začneme měřit první uzlovací maratony! Ke konci schůzky si v hale zaběhneme ještě pár štafet a po volné půlhodině a pokřiku jdeme domů.

VÝPRAVA NA MARIÁNSKOHORSKÉ BOUDY [24.–25. 1. 2026]

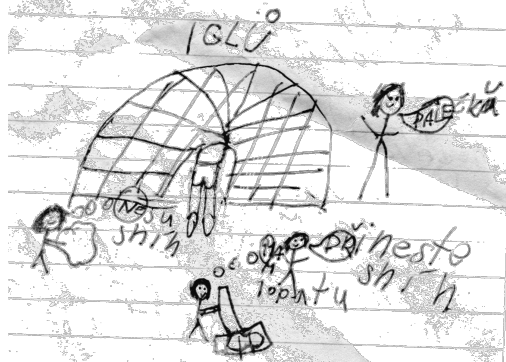
*Palečkové brýle
vidí na tři míle!*

SOBOTA

Tentokrát vstáváme opravdu hodně brzo. Vyrážíme na běžky a rádi bychom byli co nejdřív ve stopě. A protože nás čeká poněkud zdlouhavé cestování vlakem se třemi přestupy, máme sraz poblíž rozestavěného nádraží už v 5:10. Lehce dospíváme ve vlaku, v Hradišti přistupují Valča a Maru – ta jediná nemá lyže. Je to její volba, tak uvidíme, jestli s ní bude spokojena.

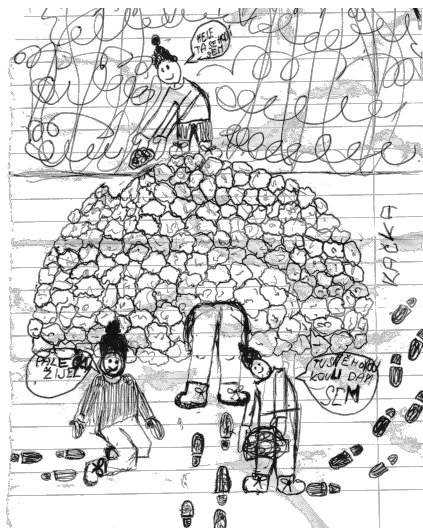
Přestupujeme v Turnově, Liberci a Smržovce a pak už stoupáme po žluté značce do nitra Jizerských hor. Podél cesty jsou impozantní ledopády a i když není moc sněhu, atmosféra je pěkně a správně zimní. Na Mariánskohorské boudy šlapeme pěšky s lyžemi přes rameno, na ty dojde až později. Paleček nese „za odměnu“ erární jídlo, tedy do té doby, než se protrhne papírová taška.

Jsme u chalupy, která patří společnosti přátel přírody Čmelák. Předloni v listopadu jsme na výpravě využili jejich druhou chalupu pod Ještědem, a tak víme, že nás nečeká několika-hvězdičkový hotel, nýbrž pravé horské stavení bez elektřiny. Voda tady teče (v blízké studánce), záchody jsou suché. Ne všichni z Piškotů a Piškotek (nejmenujeme!) jsou nadšení, ale nejsme tu od toho, abychom si užívali luxusu.

V chalupě je zhruba 8 stupňů, což je fajn, protože je to nad nulou... Zatopíme ve sporáku v hlavní sednici a můžeme vyrazit na lyže. Pod Svišťovým vedením se vydáváme na cestu pod kopcem Bučina, která není moc frekventovaná a svým profilem ideální pro základní běžecký trénink. Jezdíme nahoru, dolů i po rovině a všem to jde moc hezky, i Helče a Esterce, které stojí na tomto sportovním náčiní poprvé. No a pak tu máme skupinku hochů (opět nejmenujeme), kteří co chvíli zmizí v příkopě, v lese či v závěji...

Maru pobíhá kolem lyžařů a asi trochu přemýšlí o tom, že příště by si ty běžky mohla přibalit. Vracíme se k boudě a po rychlém občerstvení míříme po magistrále k protržené přehradě na Bílé Desné. Je to jen něco málo

přes dva kilometry, proto máme čas si místo dávné tragédie důkladně prohlédnout, projít si informace na panelech a taky pod Janiným vedením trochu pilovat běžeckou techniku.

Kolem půl třetí jsme zpátky na chalupě. Teplota uvnitř o moc nevystoupala, proto znovu roztápíme sporák i krbovky na půdě, kde pak nachystáme spaní. Druhou půlku odpoledne vyplníme různými hrami na louce u chalupy (štafety, stavění iglú a tak podobně), zatímco Jana s Honzou se snaží vyhnat teplotu uvnitř co nejvýše.

Jak se pomalu stmívá, zapalujeme svíčky a rozsvěcujeme petrolejky (Paleček ovšem stále nesnímá své sluneční brýle...) K večeri jsou nudle s mákem, což se ukazuje jako výborná volba; jen se po nich zaprášilo! Pak si dáme ještě nějaké ty hry „na krbárně“ jako štafetové proplétání se lavičkou. Přečteme i první stránky z knížky Škola Malého stromu, která by nás měla provázet zbytkem skautského roku až po letní tábor.

NEDĚLE

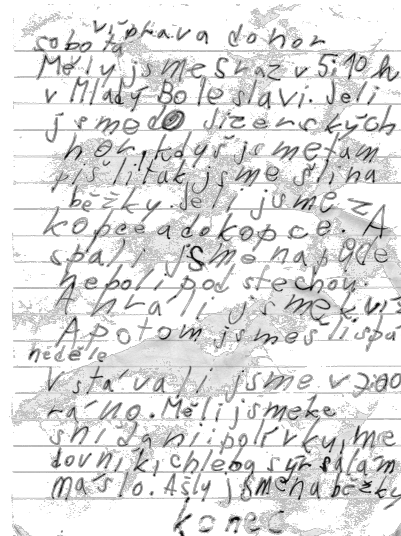
K ránu už je v chalupě zase trochu chladno, tak kolem šesté zatopíme. Dáme hrát i vodu na ranní polívku a v půl osmé se jdeme pořádně zahřát rozcvíčkou. Venku se proti včerejšku trochu oteplilo, ale je trochu mlhavo. Vydátne snídáme (medovňiky od Helči, která má v týdnu narozeniny, nudlová polévka a spousta

dalších pochutin, až téměř hodokvas) a balíme. Taky musíme uklidit chalupu, za kterýmžto účelem se dělíme do skupin, z nichž každá si bere na starost svoji část stavení od dřevníku až po půdu.

Sbalené batohy necháváme na boudě a jdeme se zase trochu projet, tentokrát směrem na Albrechtice. Dojedeme kus před rozcestí pod Mariánskou horou, kde je malá paseka. Ta se zdá být ideální pro naše tradiční hrátky – závody ve slalomu na běžkách, podjíždění hůlek a podobně, které zároveň rafinovaně slouží jako trénink běžecké techniky zúčastněných.

Po poledni se vracíme na chalupu, dojídáme zbytky jídla a co zbyde, dělíme mezi děti. Pak už zabouchneme dveře, uděláme si skupinovou fotku a začínáme sestupovat do Josefova Dolu. Máme dost času, můžeme se tedy na chvíli zastavit a provětrat ježdíky, které na umrzlé cestě pěkně sviští.

Na josefodolském nádraží jsme s mírným předstihem, který stačí přesně k tomu, abychom v přílehlé hospůdce koupili lízátka na otázkáč a taky otázkáč sehráli. Při něm si připomeneme různé informace, které jsme na výpravě sesbírali, ale i jiné, řekněme obecnější vědomosti. Zpáteční cesta opět se třemi přestupy proběhne v pohodě a je při ní čas v klidu dopsat a dokreslit deníkové zápisy.

Fotky z výpravy jsou k vidění tady...

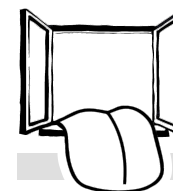

ODDÍLOVÁ SCHŮZKA [29. 1. 2026]

Na poslední lednové schůzce i se sněhovou nadílkou (smíchanou s blátem) začínáme venku. Na rozběhání si dáme pár štafet. S občasným koulováním si zahrajeme i mrazíka, pak už jdeme dovnitř.

Pokračujeme v tom, co jsme začali minule, měříme první maratony, někdo se ještě doučuje zbytek uzlů. Docela dost dětí už uvázalo! Uzly řešíme celou schůzku, na konce pak program volně přechází do půlhodinky. Po dlouhé době řešíme stezky. Končíme pokřikem.

Sepsali Svišť, Smajlík, Jana a Honza

JAZYKOVÉ OKÉNKO >

Mám napsat ú, nebo ů?

V naší velmi nepravidelné jazykové rubrice si tentokrát vezmeme na paškál dlouhý ú/ů. Mimochodem, proč zrovna „na paškál“? To si možná taky řekneme. Ale teď k naší české specialitě, kterou je právě dlouhý u. Ono se původně říkalo i psalo uo, například ve slově „kuoň“, tedy kůň. Písmeno o se postupně přestěhovalo nad u a stal se z něj kroužek.

A v tom je právě klíč k tomu, kdy psát ú a kdy ů. Ideali o slovo původem české, například s prominutím vůl, vrazíme do něj kroužek. No a pokud k nám doputovalo z jiného jazyka, vždycky napíšeme čárku. Typická jsou slova jako medúza, iglú anebo štrúdl.

A paškál?

Ted' si vezmeme „na paškál“ tohle zvláštní slovo. Paškál je vysoká velikonocní svíce, na kterou se mimo jiné přísahal – třeba i při výslechu. Koho tedy vzali na paškál, musel zkrátka s pravdou ven.

